

Butlletí del Consell General

Núm. 93/2014

Casa de la Vall, 19 de novembre del 2014

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Tramesa del **Projecte de llei de modificació de la Llei 5/2014, de 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques**, així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost. *pàg. 2*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.2 Proposicions de llei qualificada

Publicació de l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior en relació a la **Proposició de llei qualificada de les unions civils i de modificació de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995 i de la Llei 14/2004, de 3 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de matrimoni.** *pàg. 2*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

El síndic general, vist l'acord de la Junta de Presidents de Grup Parlamentari del dia 3 de novembre del 2014, determinant la comissió competent per a conèixer del **Projecte de llei de modificació de la Llei 5/2014, de 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques,**

Disposa

D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General, trametre l'esmentat Projecte de llei, així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 19 de novembre del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.2.2 Proposicions de llei qualificada

Edicte

El síndic general, d'acord amb les previsions de l'article 100.2 del Reglament del Consell General,

Disposa

Publicar l'informe de la Ponència i l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior en relació a la **Proposició de llei qualificada de les unions civils i de modificació de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995 i de la Llei 14/2004, de 3 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de matrimoni.**

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 19 de novembre del 2014

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Informe de la Ponència de la Comissió Legislativa d'Interior

El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, del Grup Parlamentari Demòcrata, nomenat ponent per la Comissió Legislativa d'Interior el dia 29 de setembre del 2014, a la vista de la Proposició de llei qualificada de les unions civils i de modificació de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995 i de la Llei 14/2004, de 3 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de matrimoni, proposa, segons el que disposa l'article 97 del Reglament del Consell General, l'informe següent:

Proposició de llei qualificada de les unions civils i de modificació de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995 i de la Llei 14/2004, de 3 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de matrimoni

Esmena 1 De modificació

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (1)

Es proposa modificar el títol de la Llei, amb el redactat següent:

“Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995 i de la Llei 14/2004, de 3 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni.”

Exposició de motius

La història és un procés d'ampliació de l'àmbit de llibertats. Dins d'aquest procés s'ha d'interpretar la tendència, creixent en el Dret comparat, a igualar l'estat civil de les persones de diferent sexe que han contret matrimoni amb el d'aquelles del mateix sexe que també s'han casat formalitzant la seva unió.

L'ordenament jurídic andorrà no pot quedar al marge d'aquesta evolució, a la qual urgeix atorgar un reconeixement normatiu. Amb aquesta finalitat, cal partir d'un fet decisiu: que l'estat civil de les persones de diferent sexe que han contret matrimoni i el de les persones del mateix sexe que han formalitzat la seva unió ha d'ésser idèntic. Per aquesta raó, així com per motius d'economia legislativa, convé regular dins de la mateixa llei el matrimoni i la unió civil, ja que els seus efectes han d'ésser iguals, fins al punt que es pugui dir amb idèntic fonament, tant dels qui han contret matrimoni com dels qui han formalitzat unió civil, que estan casats.

És per aquesta raó que un canvi tan important es porta a terme per un procediment senzill com és la modificació de la vigent Llei qualificada del matrimoni, que es declara aplicable en tot a la unió civil, excepció feta del títol III referent al matrimoni canònic, sense necessitat de referències o remissions explícites. S'ha de ponderar l'absurd que seria bastir una nova llei reguladora en exclusiva de les unions civils, que necessàriament hauria de repetir article per article la Llei del matrimoni amb la finalitat d'igualar els respectius estats civils dels sotmesos a cada una d'elles. D'altra banda, aquesta Llei també obre la porta a l'adopció per part de les parelles unides civilment, d'acord amb el que estableix l'article 3 de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, de 21 de març de 1996.

Un darrer aspecte a remarcar és la plena subsistència i vigència de la Llei 4/2005, del 21 de febrer, qualificada de les unions estables de parella, tant pel que fa les parelles de diferent sexe com pel que fa a les parelles del mateix sexe, ja que no es pot pretendre que l'admissió de la unió civil amb efectes idèntics al matrimoni privi de sentit a la unió estable de parella del mateix sexe. Defensar el contrari seria tant com obligar a casar-se, mitjançant la formalització d'una unió civil, a les parelles del mateix sexe que tan sols volen viure com a tals, sense establir cap mena de vincle formal entre els seus membres.

Aquesta Llei qualificada conté un sol article, que modifica l'article 1 de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995, una disposició derogatòria i una final.

Esmena 2 **De modificació**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (2)

Es proposa modificar la redacció de l'exposició de motius, amb el text següent:

“La tan estimada com estimable tradició andorrana no ha estat ni podria ser obstacle a l'evolució que permet i obliga al legislador a adaptar les lleis als nous temps i a les noves mentalitats del poble andorrà i del nostre Copríncipat, immers com està en la moderna comunitat internacional de la qual fa part.

De fet, la tradicional adaptabilitat del nostre poble ha estat sempre una eina fonamental del progrés d'Andorra i constitueix una de les qualitats que han permès fer del nostre petit país un gran país que creix a mesura que va desenvolupant mecanismes per a garantir el respecte dels Drets Humans i la permanència de la Justícia.

Amb aquesta finalitat, el Poble Andorrà es donà a si mateix un marc de garanties recollit a la seva Constitució de 1993, en la que, amb encert, es declarà la igualtat de tots els ciutadans i la prohibició de discriminació per qualsevol condició personal, obligant als poders públics “a crear les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus siguin reals i efectives”. Així mateix la Carta Magna disposava que “la llei regularà la condició civil de les persones i les formes del matrimoni.”

Seguint el mandat constitucional i atenent la realitat andorrana, composta per persones de diferents creences i situacions personals, en data 30 de juny de 1995 s'aprovà la Llei qualificada del matrimoni que regulava el matrimoni civil entre persones de diferent sexe (condició aquesta que, en aquell moment històric, era comuna en tots els ordenaments jurídics), així com la seva dissolució.

L'any 2005 però, invocant entre altres “el necessari i inalienable lliure desenvolupament de la personalitat de cadascú”, la realitat andorrana en la que cada vegada amb més naturalitat es produïen convivències “*more uxorio*” entre persones del mateix sexe i en aplicació del principi constitucional d'igualtat jurídica i prohibició de discriminació, el Consell General va regular legalment les unions estables de parella compostes per persones d'igual o diferent sexe.

Aquella Llei qualificada representava una reacció sensible al canvi social andorrà i internacional i va tenir el gran mèrit d'enderrocar algunes barreres de discriminació per raó de la condició o opció sexual de les persones.

Tot i que la regulació de les unions estables de parella representà en el seu dia un gran pas, és una realitat que Matrimoni i Unió Estable de Parella constitueixen dues institucions diferents, amb diferents conseqüències jurídiques. I avui s'evidencia desigual i discriminatori el fet que solament una part de la població andorrana, la de condició heterosexual, pugui optar a ambdues formes d'unió personal. Mentre que altra part de la ciutadania té vedat l'accés al matrimoni.

En efecte, des de l'aprovació de la Llei qualificada del matrimoni (ja fa quasi dues dècades) i de la Llei qualificada de les unions estables de parella (fa nou anys) els països més evolucionats del nostre entorn sociopolític, i en concret els nostres més propers veïns, en un clar avanç vers la igualtat, han obert el matrimoni civil a les persones del mateix sexe.

Certament que l'exemple dels nostres països veïns no ha de determinar “per se” als legisladors

andorrans a modificar els vells criteris en matèria de matrimoni.

Però, sense dubte, els poders públics, entre ells i principalment el Legislador, han de complir el mandat constitucional garantint la igualtat i adaptant les Lleis a les noves circumstàncies per tal de fer desaparèixer seculars desigualtats que recents resolucions dels Tribunals nacionals i internacionals han posat de relleu i han condemnat.

Ara correspon al poble andorrà, ara ens correspon a nosaltres, legisladors, enderrocar una altra barrera i permetre que totes les persones, amb independència de la seva condició sexual tinguin accés a la institució civil del matrimoni i en ella puguin fer una vida en comú basada en l'afecte i mútua protecció.

D'altra banda, resulta obvi que per pura congruència jurídica (cal anomenar d'una única forma a una mateixa institució), per evitar també la desigualtat en el nom (que a més exhibiria innecessàriament la condició o opció personal sexual de cadascú) i per respecte a la nomenclatura que el propi legislador civil andorrà decidí en la Llei de 1995 (en consonància amb el que s'havia i s'estava fent a la resta de la Comunitat Internacional), correspon mantenir el nom de matrimoni a la institució regulada per la repetida Llei qualificada del 30 de juny del 1995 del matrimoni amb les modificacions que comporta la present llei per la que els contraents poden ser persones de diferents o igual sexe.

Aquest canvi legislatiu haurà de produir, des del moment de la seva entrada en vigor, els seus lògics efectes en tots els camps jurídics (administratiu, civil, penal, tant si es tracta de lleis com de reglaments o de normativa d'àmbit comunal) havent d'entendre's ja des d'ara que on es parla de marit i muller, espòs i esposa, o vidu i vídua, s'està referint en tots els casos al o a la consort o cònjuge. I caldrà procedir a les esmenes de redacció corresponents a textos legals així com en els formularis, sol·licituds, fitxes, etc. en un termini que, per prudència, no hauria d'excedir el termini d'un (1) any.

Així mateix, en els processos d'adopció, (quan aquesta procedeix i emprant sempre uns idèntics criteris d'idoneïtat psicològica, afectiva i material) i en tots els textos legals que facin referència a menors i/o incapacitats, es referirà al progenitor o progenitors adoptants, pares, custodis o tutors i no a pare i mare.

Per finalitzar és forçós palesar el respecte que mereixen els sentiments i conviccions de caràcter religiós que cada ciutadà en particular pugui

professar, recordant però que tenen la seva especificitat i regulació en esferes alienes a les encomanades al legislador civil, quina actuació no poden condicionar.

Per tot el que s'ha exposat i perquè no pot haver cap argument que justifiqui que un ésser humà és més ni menys que un altre ni mereix més drets o menys que altre ésser humà, es fa necessària aquesta modificació legislativa que es configura finalment com un acte de profund respecte de la Constitució Andorrana i envers tots i cadascú dels ciutadans, la igualtat dels quals davant la llei, sigui quina sigui la seva condició, correspon al Legislador desplegar i assegurar.

La present llei qualificada disposa de tres articles que modifiquen els articles 1 i 11 de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995 i la disposició final primera de la Llei 14/2004, de 3 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni i consta a més, d'una disposició addicional, d'una disposició derogatòria i de quatre disposicions finals."

Esmena 3

De modificació

Grup Parlamentari Demòcrata (1)

Es proposa modificar el tercer paràgraf de l'exposició de motius, substituint el text de la Proposició de Llei pel redactat següent:

"És per aquesta raó que un canvi tan important es porta a terme per un procediment senzill com és la modificació de la vigent Llei qualificada del matrimoni, que es declara aplicable en tot a la unió civil, excepció feta del Títol III referent al matrimoni canònic, sense necessitat de referències o remissions explícites. S'ha de ponderar l'absurd que seria bastir una nova llei reguladora en exclusiva de les unions civils, que necessàriament hauria de repetir article per article la Llei del matrimoni amb la finalitat d'igualar els respectius estats civils dels sotmesos a cada una d'elles. D'altra banda, aquesta llei també obre la porta a l'adopció per part de les parelles unides civilment, d'acord amb el que estableix l'article 2 de la llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, de 21 de març de 1996."

Article 1

Es modifica l'article 1 de la Llei qualificada de matrimoni de 30 de juny de 1995, que queda redactat en els termes següents:

“Article 1

1. L'home i la dona tenen dret a contreure matrimoni entre ells i a fundar una família, d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

2. Dues persones del mateix sexe tenen també dret a casar-se, mitjançant la formalització d'una unió civil entre elles, amb els mateixos efectes que el matrimoni, i a fundar una família d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

3. Les disposicions d'aquesta Llei, a excepció del títol III, són aplicables a les unions civils de dues persones del mateix sexe sense necessitat de referència o remissió explícita en cada cas, atès que els estats civils, com a casats, dels cònjuges que han contret matrimoni o que han formalitzat una unió civil es consideren idèntics.

4. La família, fundada per un matrimoni o per una unió civil, és l'element bàsic de la societat i té dret a la protecció econòmica, social i jurídica de la mateixa societat i de l'Estat.

5. Els units civilment poden adoptar d'acord amb l'article 3 de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, de 21 de març de 1996.”

Esmena 4 **De modificació***Grup Parlamentari Socialdemòcrata (3)*

Es proposa modificar la redacció de l'article 1, amb el text següent:

“**Article 1**

Es modifica l'article 1 de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995, que queda redactat amb els termes següents:

“Article 1

Dues persones tenen dret a contraure matrimoni entre elles i a fundar una família, d'acord amb les disposicions de la present Llei.”

Esmena 5 **De modificació***Grup Parlamentari Demòcrata (2)*

Es proposa modificar l'article 1, substituint el text de la Proposició de llei pel redactat següent:

“**Article 1**

Es modifica l'article 1 de la Llei qualificada de matrimoni de 30 de juny de 1995, que queda redactat en els termes següents:

“Article 1

1. L'home i la dona tenen dret a contreure matrimoni entre ells i a fundar una família, d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

2. Dues persones del mateix sexe tenen també dret a casar-se, mitjançant la formalització d'una unió civil entre elles, amb els mateixos efectes que el matrimoni, i a fundar una família d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

3. Les disposicions d'aquesta Llei, a excepció del Títol III, són aplicables a les unions civils de dues persones del mateix sexe sense necessitat de referència o remissió explícita en cada cas, atès que els estats civils, com a casats, dels cònjuges que han contret matrimoni o que han formalitzat una unió civil es consideren idèntics.

4. La família, fundada per un matrimoni o per una unió civil, és l'element bàsic de la societat i té dret a la protecció econòmica, social i jurídica de la mateixa societat i de l'Estat.

5. Els units civilment poden adoptar d'acord amb l'article 2 de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, de 21 de març de 1996.”

Esmena 6 **D'addició***Grup Parlamentari Socialdemòcrata (4)*

Es proposa afegir un nou article, després de l'article 1, amb el text següent:

“**Article 2**

Es modifica l'article 11 de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995, que queda redactat amb els termes següents:

“Article 11

Els consorts han de contribuir al sosteniment de les despeses familiars en la forma establerta per les normes que regulin llur règim econòmic matrimonial.”

Esmena 7 **D'addició***Grup Parlamentari Socialdemòcrata (5)*

Es proposa afegir un nou article, després de l'article 2, amb el text següent:

“**Article 3**

Es modifica la disposició final primera de la Llei 14/2004, de 3 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni, que queda redactada amb els termes següents:

“Es modifica l'article 75 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“1. Es presumeix que l'infant concebut durant el matrimoni o unió estable de parella inscrita al registre Civil, és també fill de l'altre cònjuge o parella estable. Nogensmenys, en el matrimoni o unió estable compost per un home i una dona,

el marit pot recórrer als tribunals civils per instar una acció en impugnació de paternitat, sempre que acreditat la impossibilitat de la seva paternitat biològica.

2. Si l'infant ha nascut dins els 180 dies següents a la celebració del matrimoni, el marit pot recórrer als tribunals civils en el termini dels sis mesos següents al naixement, per instar una acció en impugnació de paternitat, amb la sola prova de la data del part. No obstant això, no hi podrà haver lloc a impugnació de paternitat si el marit ha reconegut expressament o tàcitament la seva paternitat, o si coneixia l'embaràs abans de la celebració del matrimoni, o si s'ha comportat com a pare des del naixement de l'infant.”””

Esmena 8 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (6)

Es proposa afegir una disposició addicional amb el text següent:

“Disposició addicional

Tota disposició normativa de rang igual o inferior que al·ludeixi o es refereixi al matrimoni civil s'ha d'aplicar amb independència del sexe dels seus components i sens perjudici de les pertinents modificacions legislatives que en els texts legals relatius de l'àmbit administratiu, civil, penal, texts reglamentaris i normativa comunal i en tots aquells altres que s'escaigui, s'hauran d'adoptar en el termini màxim d'un (1) any.”

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les normes o disposicions legals de rang igual o inferior que s'oposin o contradiguin el que estableix aquesta Llei.

Esmena 9 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (7)

Es proposa afegir després de la disposició derogatòria una disposició final amb el text següent:

“Disposició final primera

Es modifica l'article 2 de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, que queda redactat amb els termes següents:

“Article 2

L'adopció pot ésser demanada després de cinc anys de matrimoni o de convivència, per parelles estables.”””

Esmena 10 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (8)

Es proposa afegir després de la disposició final primera una disposició final amb el text següent:

“Disposició final segona

Es modifica l'article 24 de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, que queda redactat amb els termes següents:

“Article 24

L'adopció és efectiva a partir del dia en què es diposita a la Batllia la demanda d'adopció.

L'adopció implica l'extinció dels vincles jurídics entre l'adoptat i la seva família d'origen, i confereix a l'infant una filiació que substitueix la filiació original, excepte en el cas que s'adopti l'infant del cònjuge.

L'adopció confereix a l'infant els cognoms dels pares adoptants.

Si l'infant té menys d'un any, el batlle pot acordar modificar el seu nom a instància dels adoptants. Si té més d'un any, es privilegia el nom d'origen, excepte casos excepcionals en els quals el canvi de nom ha d'anar necessàriament acompanyat d'un seguiment psico-social del Servei d'Adopció. Si l'infant té més de 12 anys, el seu consentiment és imprescindible.

Els pares adoptants exerceixen la pàtria potestat, tenen dret i deure de guarda, vigilància i educació de l'adoptat.

L'adoptat gaudeix dels mateixos drets i de les mateixes obligacions que un infant legítim en la família adoptant.”””

Esmena 11 **D'addició**

Grup Parlamentari Socialdemòcrata (9)

Es proposa afegir després de la disposició final segona una disposició final amb el text següent:

“Disposició final tercera

S'estableix la delegació legislativa a favor del Govern perquè en el termini de sis (6) mesos a partir de la data d'entrada en vigor de la present Llei publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra el text refós de la Llei qualificada del matrimoni amb totes les modificacions i addicions aprovades fins avui.”

Si s'accepten les addicions d'aquestes disposicions finals, la disposició final de la proposició de Llei haurà de passar a ser la disposició final quarta.

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la data de la seva publicació en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Carles Enseñat Reig

Informe de la Comissió Legislativa d'Interior relatiu a la Proposició de llei qualificada de les unions civils i de modificació de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995 i de la Llei 14/2004, de 3 de novembre, qualificada de modificació de la llei qualificada de matrimoni

La Comissió Legislativa d'Interior ha examinat, en el decurs de les reunions celebrades els dies 8, 17, 29 d'octubre, i 5 i 12 de novembre del 2014, l'informe del ponent relatiu a la Proposició de llei qualificada de les unions civils i de modificació de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995 i de la Llei 14/2004, de 3 de novembre, qualificada de modificació de la Llei qualificada de matrimoni, d'acord amb els articles 98 i 99 del Reglament del Consell General, del qual se'n desprèn el següent:

Esmenes no aprovades:

Esmena 2 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'exposició de motius.

Esmena 4 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació a l'article 1.

Esmena 11 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) d'addició d'una disposició final.

Esmenes retirades per transacció i aprovades per unanimitat:

Esmena 6 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) d'addició d'un nou article després de l'article 1.

Esmena 10 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) d'addició d'una disposició final.

Esmenes retirades per transacció i aprovades per majoria:

Esmena 1 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) de modificació al títol de la Llei.

Esmena 3 (Grup Parlamentari Demòcrata) de modificació a l'exposició de motius.

Esmena 5 (Grup Parlamentari Demòcrata) de modificació a l'article 1.

Esmena 8 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) d'addició d'un nou article després de l'article 1.

Esmena 9 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) d'addició d'una disposició final.

Esmenes retirades:

Esmena 7 (Grup Parlamentari Socialdemòcrata) d'addició d'una disposició addicional.

Proposició de llei qualificada de les unions civils i de modificació de la Llei qualificada del matrimoni, de 30 de juny de 1995

Exposició de motius

La història és un procés d'ampliació de l'àmbit de llibertats. Dins d'aquest procés s'ha d'interpretar la tendència, creixent en el Dret comparat, a igualar l'estat civil de les persones de diferent sexe que han contret matrimoni amb el d'aquelles del mateix sexe que també s'han casat formalitzant la seva unió.

L'ordenament jurídic andorrà no pot quedar al marge d'aquesta evolució, a la qual urgeix atorgar un reconeixement normatiu. Amb aquesta finalitat, cal partir d'un fet decisiu: que l'estat civil de les persones de diferent sexe que han contret matrimoni i el de les persones del mateix sexe que han formalitzat la seva unió ha d'ésser idèntic. Per aquesta raó, així com per motius d'economia legislativa, convé regular dins de la mateixa llei el matrimoni i la unió civil, ja que els seus efectes han d'ésser iguals, fins al punt que es pugui dir amb idèntic fonament, tant dels qui han contret matrimoni com dels qui han formalitzat unió civil, que estan casats.

És per aquesta raó que un canvi tan important es porta a terme per un procediment senzill com és la modificació de la vigent Llei qualificada del matrimoni, que es declara aplicable en tot a la unió civil, excepció feta del Títol III referent al matrimoni canònic, sense necessitat de referències o remissions explícites. S'ha de ponderar l'absurd que seria bastir una nova llei reguladora en exclusiva de les unions civils, que necessàriament hauria de repetir article per article la Llei del matrimoni amb la finalitat d'igualar els respectius estats civils dels sotmesos a cada una d'elles. D'altra banda, aquesta llei també obre la porta a l'adopció per part de les parelles unides civilment, d'acord amb el que estableix la llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, de 21 de març de 1996.

Un darrer aspecte a remarcar és la plena subsistència i vigència de la Llei 4/2005, del 21 de febrer, qualificada de les unions estables de parella, tant pel que fa les parelles de diferent sexe com pel que fa a les parelles del mateix sexe, ja que no es pot pretendre que l'admissió de la unió civil amb efectes idèntics al matrimoni privi de sentit a la unió estable de parella del mateix sexe. Defensar el contrari seria

tant com obligar a casar-se, mitjançant la formalització d'una unió civil, a les parelles del mateix sexe que tan sols volen viure com a tals, sense establir cap mena de vincle formal entre els seus membres.

Aquesta Llei qualificada conté dos articles que modifiquen, respectivament, l'article 1 i l'article 11 de la Llei qualificada del matrimoni, de 30 de juny de 1995. També conté una disposició derogatòria i sis disposicions finals que, entre altres qüestions, modifiquen determinats aspectes de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, de 21 de març de 1996, i de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996.

Article 1

Es modifica l'article 1 de la Llei qualificada de matrimoni de 30 de juny de 1995, que queda redactat en els termes següents:

“Article 1

1. L'home i la dona tenen dret a contreure matrimoni entre ells i a fundar una família, d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

2. Dues persones del mateix sexe tenen també dret a casar-se, mitjançant la formalització d'una unió civil entre elles, amb els mateixos efectes que el matrimoni, i a fundar una família d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei.

3. Les disposicions d'aquesta Llei, a excepció del Títol III, són aplicables a les unions civils de dues persones del mateix sexe sense necessitat de referència o remissió explícita en cada cas, atès que els estats civils, com a casats, dels cònjuges que han contractat matrimoni o que han formalitzat una unió civil es consideren idèntics.

4. La família, fundada per un matrimoni o per una unió civil, és l'element bàsic de la societat i té dret a la protecció econòmica, social i jurídica de la mateixa societat i de l'Estat.”

Article 2

Es modifica l'article 11 de la Llei qualificada del matrimoni de 30 de juny de 1995, que queda redactat en els termes següents:

“Article 11

Els cònjuges han de contribuir al sosteniment de les despeses familiars en la forma establerta per les normes que regulin llur règim econòmic matrimonial.”

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les normes o disposicions legals de rang igual o inferior que s'oposin o contradiguin el que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera

Es modifica l'article 2 de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, que queda redactat en els termes següents:

“Article 2

L'adopció pot ésser demanada després de cinc anys de matrimoni, d'unió civil o de convivència, per parelles estables.

Per adoptar, el resultat de la mitjana entre les edats dels dos adoptants no pot ésser inferior a 25 anys.”

Disposició final segona

Es modifica l'article 24 de la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, que queda redactat amb els termes següents:

“Article 24

L'adopció és efectiva a partir del dia en què es diposita a la Batllia la demanda d'adopció.

L'adopció implica l'extinció dels vincles jurídics entre l'adoptat i la seva família d'origen, i confereix a l'infant una filiació que substitueix la filiació original, excepte en el cas que s'adopti l'infant del cònjuge.

L'adopció confereix a l'infant els cognoms dels adoptants.

Si l'infant té menys d'un any, el batlle pot acordar modificar el seu nom a instància dels adoptants. Si té més d'un any, es privilegia el nom d'origen, excepte casos excepcionals en els quals el canvi de nom ha d'anar necessàriament acompanyat d'un seguiment psico-social del Servei d'Adopció. Si l'infant té més de 12 anys, el seu consentiment és imprescindible.

Els adoptants exerceixen la pàtria potestat, tenen dret i deure de guarda, vigilància i educació de l'adoptat.

L'adoptat gaudeix dels mateixos drets i de les mateixes obligacions que un infant legítim en la família adoptant.”

Disposició final tercera

1. Es modifica l'article 2 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 2

Constitueixen l'objecte del Registre Civil els fets, els actes i les situacions jurídiques relacionats amb l'estat civil de les persones següents:

a) El naixement i les mencions d'identitat.

- b) La filiació i l'adopció.
- c) Les situacions de guarda legal.
- d) La pàtria potestat i les altres representacions legals.
- e) L'emancipació i l'habilitació d'edat.
- f) Les limitacions a la capacitat de les persones.
- g) Les tutories, les curadories i els altres encàrrecs judicials o extrajudicials que supleixin o completin la capacitat d'altri.
- h) La nacionalitat.
- i) Els matrimonis i les unions civils, així com la seva nul·litat, dissolució o separació.
- j) Les convencions per raó del matrimoni i l'establiment d'alteracions del règim econòmic matrimonial.
- k) Les defuncions, les inhumacions i les incineracions.
- l) Les declaracions judicials de mort i absència.”

2. Es modifica l'article 23 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 23

El Registre Civil consta de quatre seccions que són les següents:

- a) Secció Primera: De naixements. Té per objecte la constància i la publicitat registral, per mitjà dels seus llibres que s'anomenen "Llibres de naixements", dels fets i els actes que integren l'existència i l'estat civil de les persones físiques, llevat dels assentaments que corresponguin a altres seccions.
- b) Secció Segona: De matrimonis i unions civils. Té per objecte la constància i la publicitat registral, per mitjà dels seus llibres que s'anomenen "Llibres de matrimonis i unions civils", dels fets i els actes relatius al matrimoni o unió civil de les persones, a les seves modificacions jurídiques i a la seva dissolució, com també al seu règim econòmic.
- c) Secció Tercera: De defuncions. Té per objecte la constància i la publicitat registral, per mitjà dels seus llibres que s'anomenen "Llibres de defuncions", dels fets i les circumstàncies de la mort legalment certa de les persones físiques.
- d) Secció Quarta o General: Es fa càrrec, mitjançant llibres auxiliars, dels serveis comuns a la Secció Primera, a la Secció Segona, a la Secció Tercera i a les altres seccions generals del Registre Civil.”

3. Es modifica l'article 48.3.f) de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“f) El matrimoni o la unió civil celebrats en perill de mort mentre no s'acreditin tots els requisits legals necessaris per a la seva validesa i eficàcia.”

4. Es modifica l'article 54.c), e) i k) de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“c) El matrimoni o la unió civil dels pares posterior al naixement o l'adopció del fill inscrit.”

“e) Les modificacions de la pàtria potestat i del seu exercici s'inscriuen tant al marge de la inscripció del naixement dels pares com al marge de la inscripció del naixement del fill.”

“k) El matrimoni o la unió civil, la nul·litat, la dissolució del vincle, la separació i la reconciliació dels cònjuges separats judicialment, com també tota altra circumstància o resolució judicial que afecti el vincle o els seus efectes.”

5. Es modifica l'article 55 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 55

Al marge de les inscripcions de matrimoni i unions civils s'inscriuen les circumstàncies següents:

La nul·litat, la dissolució del vincle, la separació i la reconciliació dels cònjuges separats judicialment i, en general, tota altra circumstància i fet jurídic que afecti el vincle o els seus efectes.

I són objecte de nota marginal:

- a) La defunció de qualsevol dels cònjuges.
- b) Els matrimonis o les unions civils posteriors dels cònjuges.”

6. Es modifica l'article 64 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 64

1. Tota persona té dret a un nom des del seu naixement.
2. Les persones són identificades pel seu nom i els seus cognoms.
3. La persona declarant del naixement, si és un dels progenitors o el seu representant legal, o si en presenta una autorització en document fefaent, ha d'indicar el nom propi de l'infant i, si no l'indica o no el vol indicar, el registrador imposa un nom d'ús corrent.”

7. Es modifica l'article 65 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 65

El nom propi pot ser simple o compost, però en aquest darrer cas no pot contenir més de dos noms simples. Els noms propis estrangers són permesos.

El nom propi és elegit lliurement i només queda subjecte a les limitacions següents, que s'interpreten restrictivament:

- a) No es poden imposar noms que, per si sols o en combinació amb els cognoms, resultin contraris a la dignitat de la persona.
- b) No es poden inscriure noms que facin confusa la designació o que induïxin a error sobre el sexe.
- c) Tampoc s'admeten cognoms com a noms propis.
- d) No es pot imposar al nadó un nom que tingui un dels seus germans amb idèntics cognoms, ni tan sols en el cas de premeriència.

Les persones que adquireixin la nacionalitat andorrana poden sol·licitar, en el moment d'inscriure el seu naixement al Registre Civil, la catalanització del seu nom propi mitjançant una declaració formal davant del registrador, sense necessitat de procedir als tràmits de l'expedient registral.”

8. Es modifica l'article 66 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 66

Els cognoms han de ser en primer lloc el patern i, seguidament, el matern. S'entén per cognom patern el primer cognom del pare, i per cognom matern el primer cognom de soltera de la mare. Tanmateix, si els pares conjuntament ho sol·liciten, en el moment de la inscripció, es pot invertir l'ordre i inscriure en primer lloc el cognom matern i en segon lloc el patern.

Quan la filiació sigui determinada legalment tan sols respecte d'un dels progenitors, l'infant porta els dos cognoms d'aquest, i el pare o la mare poden decidir lliurement l'ordre dels cognoms.

En el supòsit que un o ambdós progenitors, d'acord amb la seva llei personal diferent de l'andorrana, puguin transmetre els cognoms d'una manera diferent a l'establerta anteriorment, aquests designen quin dels cognoms de cadascun d'ells volen transmetre, tot indicant la forma o el gènere del cognom en els casos en què així s'escaigui, i l'ordre en què s'han de consignar. En aquest supòsit s'admet que els pares designin només un sol cognom.

Les persones majors d'edat de nacionalitat andorrana poden sol·licitar la inversió dels seus cognoms mitjançant una simple declaració davant del registrador. Aquesta inversió no té efectes fins que no és inscrita i només es pot efectuar una sola vegada.

El representant legal de l'inscrit pot sol·licitar la inversió dels cognoms quan concorri justa causa que ha d'apreciar el registrador. Contra la decisió negativa del registrador es pot interposar recurs davant el Tribunal Unipersonal del Batlle.”

9. Es modifica l'article 67 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 67

1. Quan no consti la filiació, el registrador ha d'atribuir nom propi i cognoms a l'interessat, que ha d'escollir d'entre els més usuals, tot evitant sempre qualsevol referència a la condició d'abandonat.

S'han de respectar les indicacions escrites que s'hagin trobat en poder de l'infant abandonat, sempre que no comportin l'atribució de paternitat o maternitat.

2. Quan un dels progenitors hagi estat privat, per sentència ferma, de la pàtria potestat respecte d'un fill, el representant legal del menor pot sol·licitar la supressió del cognom que pertany al progenitor privat de la pàtria potestat. En aquests casos s'atribueixen al menor els cognoms del progenitor que conservi la pàtria potestat en l'ordre que es designi.

Aquesta supressió la pot sol·licitar el mateix interessat si és major d'edat o menor emancipat.

3. Quan es tracti de víctimes de violència de gènere o dels seus descendents, així com en els supòsits en què la urgència de la situació o les circumstàncies excepcionals així ho requereixin, es pot autoritzar el canvi dels cognoms pels tràmits de l'expedient registral.”

10. Es modifica l'article 68 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 68

Només es poden canviar el nom i els cognoms per resolució recaiguda en l'expedient registral, amb la intervenció del Ministeri Fiscal i l'audiència de tots els que acreditin un interès suficient en el canvi o en resultin afectats, a petició del titular del nom i els cognoms i si hi ha justa causa. El registrador inscriu el canvi a petició d'aquest titular i amb l'aportació d'una certificació o còpia autoritzada de la resolució ferma que així ho acordi. Contra la decisió del registrador es pot interposar recurs davant del Tribunal Unipersonal del Batlle.

La menció del canvi es fa per inscripció marginal en el foli de naixement i per nota marginal en els fulls de matrimoni o unió civil de l'interessat, i també en els de naixement dels seus fills.

Les resolucions judicials estrangeres relatives als canvis de cognoms o de nom que afectin persones no andorranes no cal que siguin sotmeses a exequàtur si consta al registrador que la resolució és ferma i compleix l'ordenament jurídic del país on s'ha dictat, salvat el cas de reciprocitat.”

11. Es modifica l'article 93 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 93

Al marge de la inscripció del naixement del fill i dels pares s'inscriu la pèrdua, la suspensió, la privació, la modificació i, si és el cas, la recuperació de la pàtria potestat, amb expressió del fet que la motiva, així com la resolució judicial i el procediment en què s'hagi acordat.”

12. Es modifica l'article 95 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 95

En el cas que el naixement dels pares o del fill, o si escau, de tots ells, no consti inscrit al Registre Civil d'Andorra, es procedeix a anotar-ne el naixement, fent constar que es realitza l'assentament a l'efecte únic de servir de suport a la inscripció de la limitació o la recuperació de la pàtria potestat.”

13. Es modifica l'enunciat del títol V de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Títol V.-Secció de matrimonis i unions civils”

14. Es modifica l'enunciat del capítol I del títol V de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Capítol I. Expedient civil de matrimoni o d'unió civil, i proclames”

15. Es modifica l'article 100 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 100

Per formalitzar l'expedient previ a la celebració del matrimoni civil o la unió civil a Andorra, ambdós contraents, almenys un d'ells resident al Principat, han de comparèixer davant del Registre Civil d'Andorra, per formular i signar la sol·licitud corresponent, que ha de contenir la declaració circumstanciada, segons el model establert pel Reglament del matrimoni o la unió civil que desitgi contreure, i ha d'anar acompanyada de la certificació literal del naixement, el certificat o la justificació documental de l'estat civil i la certificació de la residència, i en què s'ha de demanar, així mateix, que es faci la publicació de proclames o se'n dispensi.

Una vegada rebuda la declaració, el registrador n'examina la suficiència i també la procedibilitat del matrimoni o la unió civil celebradors, tot examinant tant els requisits de validesa com els requisits de licitud, i pren una de les decisions següents:

a) Suspènre la tramitació de l'expedient per insuficiència de les dades o per improcedència.

b) Denegar motivadament la continuació de l'expedient.

c) Continuar l'expedient.

En supòsits assenyalats amb les lletres a) i b), la decisió del registrador és recurrible per la via establerta en el tercer paràgraf de l'article següent.

En el supòsit assenyalat amb la lletra c), el registrador disposa que es facin les proclames d'acord amb el Reglament del Govern.”

16. Es modifica l'article 101 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 101

Cinc dies després d'haver-se esgotat el temps d'exhibició de les proclames i a la vista de les eventuals denúncies d'impediments i de la formalització de les oposicions al matrimoni o la unió civil, el registrador pren una de les decisions següents:

a) Declara que autoritza la celebració en el cas que es compleixin cumulativament les dues condicions següents: que no hi hagi cap element que el registrador en la seva funció qualificadora estimi que s'oposa a la validesa i la licitud del matrimoni o la unió civil projectats, i que no hi hagi cap denúncia ni oposició.

b) En el cas que hi hagi denúncies d'impediments o bé la formalització d'oposició al matrimoni o la unió civil, el registrador ha d'oír els contraents i els opositors per valorar-ne la veracitat i els fets en què es basen, i practica les diligències de prova que estimi pertinents, tot plegat en el termini màxim de trenta dies transcorreguts els quals, després d'audiència del Ministeri Fiscal, dicta resolució motivada autoritzant o denegant la celebració del matrimoni o la unió civil. Contra aquesta resolució qualsevol dels contraents o de les persones que formulen l'oposició, o el Ministeri Fiscal, poden recórrer en alçada en el termini de deu dies des de la seva notificació davant la Secció Civil del Tribunal dels Batlles. En aquest cas la celebració del matrimoni o la unió civil queda en suspens fins a la resolució del recurs.”

17. Es modifica l'article 102 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 102

En el cas que el matrimoni, la unió civil o una institució anàloga siguin celebradors a l'estranger entre futurs contraents, un dels quals sigui andorrà o resident a Andorra, el registrador fa les proclames en la forma assenyalada als articles anteriors, a petició dels contraents o a petició de l'òrgan estranger que les demani.

En el cas que l'òrgan estranger demani la pràctica de les proclames a Andorra a un cònsol o a un òrgan judicial andorrà, aquests darrers han de trametre la petició, l'exhort o la comissió rogatòria rebuts sense proveir res al registrador, encara que vingui d'un òrgan judicial estranger, i el registrador ha de qualificar la petició i donar-li el curs oportú. Les respostes a les comissions rogatòries, els exhortos i les peticions les adreça el registrador pel canal que es fixi per reglament del Govern.”

18. Es modifica l'article 103 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 103

Si arran de les proclames fetes en virtut de l'article anterior, el Registre Civil d'Andorra rep denúncies d'impediment o es formalitzen oposicions a Andorra, les lleis aplicables per entendre dels impediments i les oposicions són:

- a) La llei andorrana quan ambdós contraents siguin andorrans.
- b) La llei nacional comuna quan ambdós contraents siguin de la mateixa nacionalitat estrangera.
- c) Les lleis nacionals respectives quan ambdós contraents siguin de nacionalitats diferents.

El registrador notifica la decisió a l'òrgan estranger que hagi sol·licitat les proclames, tot fent esment explícit d'aquest capítol. En cap cas es poden fer proclames a Andorra quan aquestes proclames o el matrimoni, la unió civil o una institució anàloga que s'ha de celebrar constitueixin frau a la llei andorrana o contravinguin l'ordre públic intern.”

19. Es modifica l'article 104 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 104

Les dispenses d'impediments i les dispenses de proclames són acordades per un batlle adscrit a la Secció Civil, a petició conjunta dels dos contraents, oït el Ministeri Fiscal i el registrador. Les dispenses s'anoten en la inscripció de matrimoni o la unió civil en el mateix moment d'estendre-la.”

20. Es modifica l'article 105 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 105

Un cop sigui ferma la resolució que aprovi el matrimoni o la unió civil, es pot celebrar davant del cònsol legalment autoritzat durant un termini màxim de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que hagi tingut lloc la prestació en forma legal del consentiment matrimonial o del consentiment a la unió civil, caduquen els efectes de la resolució.”

21. Es modifica l'article 106 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 106

No és necessària la tramitació de l'expedient civil previ per a la celebració dels matrimonis o les unions civils següents:

- a) Els matrimonis o les unions civils de qui es troba en perill de mort.
- b) El matrimoni canònic que se celebra a Andorra.
- c) Els matrimonis o les unions civils que als efectes d'aquest article siguin assenyalats per les normes legals.”

22. Es modifica l'enunciat del capítol II del títol V de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Capítol II. *Inscripció dels matrimonis i de les unions civils*”.

23. Es modifica l'article 107 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 107

S'inscriuen en el Registre Civil els matrimonis i les unions civils celebrats a Andorra d'acord amb les lleis andorranes sobre el matrimoni i les unions civils, i els matrimonis celebrats d'acord amb la llei canònica. També s'hi inscriuen els matrimonis civils i canònics, i els altres establerts en les lleis andorranes sobre matrimonis, i les unions civils i les institucions anàlogues, celebrats a l'estranger entre cònjuges almenys un dels quals és andorrà o resident a Andorra.

Els efectes produïts per la celebració del matrimoni i la unió civil tenen reconeixement ple, legitimació i fe pública amb la pràctica de la seva inscripció. No obstant això, fins al moment de la inscripció al Registre Civil, el matrimoni o la unió civil no inscrits no poden perjudicar els drets adquirits de bona fe per tercers.”

24. Es modifica l'article 108 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 108

La inscripció dels matrimonis i les unions civils celebrats a Andorra s'ha de fer com segueix:

a) Per als matrimonis i les unions civils que se celebren a Andorra, el cònsol autoritzant estén una acta de la celebració del matrimoni o la unió civil en dos exemplars segons el model fixat pel Reglament, i la signa juntament amb els cònjuges i dos testimonis hàbils. Un exemplar de l'acta resta a la casa comuna, a l'efecte únic d'arxiu, sense que es pugui lliurar cap certificació a partir d'aquesta acta. L'altre exemplar es tramet al Registre el mateix dia o el dia hàbil següent en els termes de l'article 131 del Codi de l'Administració, i dins un altre termini igual al de la recepció, l'acta s'ha d'inscriure amb la signatura exclusiva del registrador i s'ha d'arxivar en el lligall corresponent. El registrador acusa recepció de l'acta al cònsol remitent.

b) Per als matrimonis canònics celebrats a Andorra, el rector de la parròquia en què s'inscriu, o la persona que segons les disposicions canòniques tingui facultats per estendre l'acta sacramental, lliura la certificació literal de cada assentament practicat, que tramet al Registre Civil el mateix dia o el dia hàbil següent en els termes de l'article 131 del Codi de l'Administració. D'acord amb aquest document, en un altre termini igual a comptar al de la recepció, es procedeix a fer la inscripció civil del matrimoni, amb l'acta signada exclusivament pel registrador. S'arxiva i se n'acusa recepció conforme s'assenyala a la lletra a) anterior.

c) Per la resta de matrimonis que tingui en compte la legislació andorrana, la inscripció es fa seguint el que disposa aquesta legislació.”

25. Es modifica l'article 109 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 109

La inscripció dels matrimonis i les unions civils o una institució anàloga celebrats a l'estranger entre cònjuges, un dels quals almenys és andorrà o resident a Andorra, ha de ser promoguda pel cònjuge andorrà o resident, i:

a) Si el matrimoni és civil, es pot inscriure mitjançant la certificació literal legalitzada de la inscripció al Registre Civil del país on s'hagi celebrat el matrimoni;

b) Si el matrimoni és canònic s'ha d'inscriure la certificació literal canònica lliurada per l'òrgan

canònic competent, notificada a través de l'ordinari d'Andorra;

c) Si es tracta d'una unió civil o una institució anàloga, es pot inscriure mitjançant la certificació literal legalitzada de la inscripció al Registre Civil del país on s'hagi celebrat;

d) Si el matrimoni és d'una altra classe diferent del canònic o el civil, segons la llei del lloc de celebració, s'ha d'inscriure al Registre Civil d'Andorra la certificació literal legalitzada de la inscripció del matrimoni en qüestió al Registre Civil del país on s'hagi celebrat el matrimoni. En defecte d'inscripció en un Registre Civil, per poder fer inscriure el matrimoni els dos cònjuges s'han d'adreçar a la jurisdicció civil per obtenir una resolució judicial que declari l'existència, la validesa i la licitud del matrimoni i, en especial, l'absència de frau a la llei nacional i la conformitat de l'ordre públic, així com la seva eficàcia a Andorra. El Ministeri Fiscal ha de ser part en el procés.

En els quatre casos la petició d'inscripció ha de ser signada pels dos contraents o els seus apoderats, els quals han de signar també la inscripció juntament amb el registrador.”

26. Es modifica l'enunciat del capítol III del títol V de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Capítol III. *Inscripció de convencions matrimonials i altres convenis que afecten el règim econòmic dels matrimonis i les unions civils, i de resolucions judicials que afecten el matrimoni i les unions civils*”

27. Es modifica l'article 110 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 110

Els capítols matrimonials i les altres convencions sobre el règim econòmic dels matrimonis i les unions civils efectuades per escriptura pública autoritzada per un dels notaris d'Andorra, han de ser notificades per aquests notaris al Registre Civil dins els tres dies següents al dia en què s'atorguin. La comunicació només comprèn el tipus o la denominació de l'instrument, la data de l'atorgament, el número del protocol i el nom dels atorgants i del notari que l'autoritza, i se n'exclou qualsevol referència al contingut de les convencions. La menció de la comunicació s'ha d'inscriure al marge de la inscripció del matrimoni o la unió civil dels atorgants i de la inscripció del naixement de cadascun dels cònjuges.”

28. Es modifica l'article 111 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 111

Els capítols matrimonials i les altres convencions sobre el règim econòmic dels matrimonis i les unions civils entre cònjuges un dels quals almenys és andorrà, i dels estrangers que hagin contractat matrimoni o unió civil a Andorra, que siguin autoritzades fora d'Andorra, han de ser inscrites a diligència d'ambdós cònjuges o d'un d'ells, sense dilació, mitjançant la presentació al registrador d'un testimoni o una còpia fefaents de l'instrument públic en virtut del qual s'ha atorgat el conveni, expedits en les condicions de fons i de forma exigides al país on hagi tingut lloc l'atorgament.

La inscripció conté les dades que identifiquen el títol d'inscripció i, pel que fa al contingut d'aquest títol, la seva part essencial i adequada al caràcter i la finalitat de l'assentament.”

29. Es modifica l'article 112 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 112

Els capítols matrimonials i les altres convencions sobre el règim econòmic dels matrimonis i les unions civils entre estrangers residents a Andorra, el matrimoni dels quals s'hagi celebrat fora d'Andorra, són inscripcions a petició dels interessats, amb els mateixos requisits i en la forma establerts en l'article anterior.”

30. Es modifica l'article 114 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 114

Les sentències dels tribunals civils o canònics, andorrans o estrangers, que afectin vàlidament matrimonis o unions civils inscripcions o inscrits al Registre Civil d'Andorra, es porten al foli registral en què es trobi l'assentament del matrimoni o la unió civil corresponent, o ha de practicar-se, si escau, una anotació de suport, i s'inscriu marginalment. Igualment s'inscriuen en el foli de naixement dels fills menors d'edat tinguts o adoptats en el matrimoni o la unió civil. Aquestes inscripcions exigeixen que les sentències reuneixin els requisits generals previstos per la llei per a les resolucions nacionals o estrangeres o canòniques, segons el cas.”

31. Es modifica l'article 125 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 125

Practicada la inscripció de defunció, se'n fa una nota marginal de referència al marge de les inscripcions de naixement i, si és el cas, de matrimoni o unió civil del difunt.

La inscripció fa fe de la mort certa d'una persona i de la data, l'hora i el lloc on ha ocorregut.”

32. Es modifica l'article 139 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 139

En les certificacions en extracte del Registre de naixement dels fills adoptius, s'ha de mencionar la filiació dels pares adoptius. La filiació biològica de la persona adoptada, si és coneguda, només es pot mencionar en les certificacions de naixement en extracte, si la persona adoptada així ho indica. No obstant això, en totes les certificacions que es lliuren per ser aportades als expedients de celebració de matrimoni o unió civil de la persona inscrita, s'ha de mencionar sempre la filiació adoptiva, i la biològica quan es conegui. Les certificacions en extracte del fet del naixement només fan fe del mateix naixement, de la seva data i del lloc i del sexe de la persona inscrita.”

33. Es modifica l'article 140 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 140

En les certificacions literals es transcriu íntegrament l'assentament del punt sobre el qual se sol·licita la certificació i el text de tots els altres assentaments de qualsevol classe que integrin el foli registral.

Si les necessitats dels serveis ho aconsellen, els certificats sobre assentaments dels llibres de naixements, matrimonis i unions civils i defuncions poden efectuar-se mitjançant fotocòpies de la totalitat del foli registral, certificades per diligència estesa i signada sobre les fotocòpies pel registrador. Aquestes fotocòpies així autenticades tenen el caràcter i els efectes de les certificacions literals.

El registrador titular, o si és el cas, el registrador suplent, poden delegar la seva signatura per al lliurament de les certificacions literals o en extracte.

Aquesta delegació ha de recaure en un funcionari del Registre Civil i s'ha de publicar al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.”

34. Es modifica l'article 142 de la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996, que queda redactat amb el text següent:

“Article 142

Tota persona està legitimada per demanar certificació en extracte de les inscripcions de naixement, matrimoni, unió civil i defunció, de conformitat amb allò establert a l'article 136, amb les limitacions que s'hi estableixen o les que resultin del Reglament del Govern.

Quant a les certificacions literals, no poden lliurar-se sense l'autorització del batlle competent i sense la petició expressa de les persones especialment legitimades, quan per la seva pròpia natura hagin de donar publicitat dels extrems i les circumstàncies següents:

1. La filiació extramatrimonial o adoptiva i la legitimació.
2. Les causes de nul·litat o separació d'un matrimoni o unió civil, o de privació o suspensió de la pàtria potestat.
3. El matrimoni o la unió civil celebrats sense la publicació de proclames.
4. El lligall de criatures abortives.
5. Qualsevol altra circumstància que es consideri que pugui vulnerar el dret a la intimitat o a l'honor.

Són persones especialment legitimades per sol·licitar l'expedició de les certificacions literals mencionades les persones inscrites, els seus ascendents, descendents i hereus, els representants legals de les persones inscrites, i l'autoritat judicial.”

Disposició final quarta

En el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei, quedarà tancat el llibre del Registre Civil relatiu a matrimonis i s'obrirà un llibre relatiu a matrimonis i unions civils que seguirà la numeració correlativa que li correspongui.

Disposició final cinquena

S'encomana al Govern que en el termini de tres mesos des de la data d'entrada en vigor de la present Llei publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* el Text refós de la Llei del Registre Civil, amb totes les modificacions i addicions aprovades fins avui.

Disposició final sisena

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la data de la seva publicació en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

En els termes precedents es formula l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior que, d'acord amb l'article 100.1 del Reglament del Consell General, es trameta al M. I. Sr. Síndic General, als efectes escaients.

Sofia Garrallà Tomàs
Vicepresidenta de la Comissió Legislativa d'Interior

Sílvia Riva González
Presidenta de la Comissió Legislativa d'Interior

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877